

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edincih je moč.

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gld., za polu leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnine, reklamacije in inserate prejema Opravištvo »via Zonta 5«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Torrente« Tip. Huala; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Pomoč kmetu.

Govori in piše se zdaj prav dosti, kako bi bilo pomagati našemu kmetu, ki živi v slabih razmerah, in kateremu preti celó popolna poguba, ako mu ne dojde pomoč o pravem času. Tudi sedanja vlada si nekda ozbiljno prizadeva, da to za Avstrijo najvažnejše prašanje popolnoma reši, in kakor naznanjajo časniki, ima vlada namen uže v prihodnji sesiji državnega zbora predložiti poslancem v tej zadevi uže izdelane predloge. To je vse prav in lepo, ali paziti je treba, da se stvar prime na pravi strani. Pred vsem je treba vprašati, kateri so uzroki, da naše kmetijstvo tako hitro in močno propada, da naši kmetje ne morejo napredovati, kakor bi bilo to v njih in v interesu države?

Ti uzroki so jasni: 1. so zemljiški davki previsoki. 2. Posvetva so preobložena z dolgovi, od katerih kmet ne more niti plačevati obresti, ker so navadno previsoke. 3. Napaka je, da so posvetva postala prosta zadolžljiva in po volji posestnika prodajljiva in odstopljiva. 4. Še večja napaka je, da navadno roditelji spoznavajo vsem otrokom enake, ali pa velike »partee«, oziroma dote, katerih bremen kmetija ne prenaša. 5. Naše ljudske šole se še vedno premalo bavijo s kmetijskim podukom. 6. Ker je zemljišče izročeno kapitalu, kakor novemu slabšemu fevdarstvu, nego je bil takozvani »gruntni gospod« in ker je v Avstriji premalo kapitala, zato je kmet čestokrat izroččen v svojej bedi krutemu oderuhu. 7. Prava morala in pošteno vedenje, zmrnost, treznost tudi mej kmetijskim stanom pojemlje; vsled česar ponehava tudi veselje do vstrajnega dela. Še so drugi uzroki, a ti so glavni in nekaterih je omenil tudi naš dopisnik izpod Nanosa v današnjem listu.

Pred vsem torej moramo dokazati, zakaj je davek previsok. Vsak dobro podkovan narodni gospodar dobro ve, da je le tisti davek naraven, moralen in produktiven, kateri se nanaša na resnične dohodke; ti pa se pri kmetijstvu vsako leto spreminjajo. Po novejši postavi za zemljiški davek so vzeli sicer za podlogo čisti dohodek; toda ta dohodek so izračunili poprečno z ozirom na večjo in manjšo dobroto zemljišče, a v poštev niso jemali neviht in drugih nesreč in položja posestnika samega; zaradi tega ostane v tem obziru iluzorično načelo, da kmet plačuje davke le od čistega dohodka. Ako v poštev jemljemo veliko konkurenco, katero nam delajo nekatere dežele, ki so še deviške in prideljujejo z majhnim delom in večinoma z mašino toliko žita in drugih surovin, da »mora«, ker niso tako gosto nasajene s prebivalstvom, nad polovico pridelkov izvažati in spečati po vsakej ceni na tujih trgoviščih; ako pomislimo, da je promet z vsakim dnevom ceneji, ako nadalje v poštev jem-

ljemo, da vsled tako nizke pomorske voznine Amerika dela vsako leto več konkurenco našim domačim pridelkom in da v tem obziru tudi Rusija z vsakim letom postaja siloviteja in da imajo zaradi tega naši domači pridelki skoro vsako leto manjšo vrednost; ako torej razen neviht, zadolženja posestev in še mnogo drugih neprilik, trezno računimo tudi z našim svetovnim položjem in z vsako leto večjo konkurenco, moramo priti do spoznanja, da je prav lahko mogoče, da naš kmet popolnoma obuboža samo zaradi previsokega davka in ako to stvar izpeljemo nadalje, prišli bi prav lahko do dokaza, da kmet prav za prav bi moral biti prost direktnega davka ter bi moral plačevati primeren davek le od onega pridelka, kateri prodaja.

Mi poznamo posestnika ne daleč od Trsta, ki prideluje navadno do 600 kvinčev vina, ta posestnik plačuje z dokladami vred nad 1000 gld. davka; — znano je pa, da ta posestnik porabi vsako leto za delalce najmanj 3 do 4000 gld.; a 4 leta skupaj ni pridelal več nego kakih 6—700 kvinčev vina, recimo, da je ta pridelek vreden 8 do 9000 gld. in da je drugi postranski pridelek živeža vreden vsako leto 1000 gld., kar pa ni, in da je bil toraj njegov dohodek v 4 letih vreden 13 do 14000 gld., a to svoto, to je 14000 gld. ga je stalo samo delo; torej je bilo njegovo posvetvo pasivno za ves davek in še več; naj ga taka šiba proganja kakih 10 let, da namreč zgubi 20 do 30.000 gld., katere mora najeti, — in šel je veliki posestnik, katerega premoženje je cenjeno na najmanj 80.000 gld. rakom žvižgat.

Mi poznamo na Furlanskem in tudi na Kranjskem dosti ljudi, ki so bili pred 15 leti pridni posestniki, ki niso zapravljali, a vendar morajo denes drugim tlako delati in več velikih posestnikov iz Furlanije mora po nekrivdi denes v Trstu opravljati najnižje službe. Taka je čestokrat osoda velikega posestnika, ki je bil navadno inteligenčen mož; še slabša pa je osoda neomikanega kmeta, katerega imajo v rokah oderuhi, briči, zakotni pisarji itd.

Je li potem prav, da je tak posestnik, katerega posvetvo je bilo več let pasivno, plačeval zemljiški davek? Ima li država kako pozitivno korist od tega, da posestniki cepajo, kakor muhe in da posvetva v enomer menjajo lastnike?

A o tem bomo še govorili. Naravni nastopek previsoke davščine in pa velikih »partov« bil je, da se je posestnik zadolžil? — Kedo ne pozna na deželi onih pijavk ali boljše rečeno pajkov, ki lové v svoje mreže uboge kmete in kadar jih enkrat zamrežijo, pijó jim kri? A veliki posestnik je mislil celó, da je mnogo na boljsem; on se je zatekel v kako veliko banko, kako »Bodencredit-Anstalt«; ta »Anstalt« imela je svoje zastopnike v raznih deželah, ti so bili na-

vadno advokatje. Ti zastopniki so za prošnje, cenitbe, komisije pojeli uže 2 do 3%, predno je bilo dovoljeno posojilo; a posestnik ni dobil denarja, ampak obli-gacije one banke, katere je še le moral prodati na borski, navadno 10 do 12%, pod pari; koliko ga je potem stala taka finančna operacija? Obresti je bilo treba plačevati od celega kapitala, in letne odstotke za amortizacijo tudi. Prišlo so slabe letine, obrokov in obresti ni mogel plačevati, zdaj še le je začelo delo advokata, ki je tej »trsti« daljšal življenje, dokler mu je kazalo; a konečno jej je vrat zavil, kakor lisica kuri.

Mi tukaj ne govorimo v obče o advokatih; dosti jih je prav poštenih mej njimi, prijateljev posestnika in kmeta; a trdimo pa pri vsem tem, da je posestnik in kmet toliko bolj srečen in pošten, kolikor manj ima opravila z advokati, ker on navadno ne zna presoditi, kateri pravdosrednik je pravičen in vesten in navadno najrajši gre k onemu, kateri mu daje boljše upanje, da dobi bodisi posojilo, bodisi pravdo. Od druge strani pa bi bilo tudi želeli, da advokatje in notarji ne bi bili nikoli posredniki mej kapitalom in kredita potrebnim, a dandanes je prav malo advokatov, katerih glavni zaslužek ne bi bilo to posredovanje. Mi to govorimo po skušnjah in se naslanjamo na občne pritožbe.

(Dalje prihodnjič.)

Tržaška razstava.

(Glavno poslopje št. 2.) (Dalje.) Mej železnino in steklenino so razstavljeni tudi izdelki iz zlata in srebra, biserje, sploh dela juvelirjev. Kar se tiče okusa in cen, presežajo dunajski juvelirji za mnogo vse druge; oni so tudi jako iznajdljivi gledé oblike in materijala, vezanja in kompozicije, ali še kaj prav posebno lepega so njih posnemanja žlahtnih kamenov, zlata, biserov itd. Kaj krasno brilante je razstavila firma A. E. Köchert z Dunaja. Gledé okusnega lišpa iz raznovrstnih žlahtnih kamenov je prva firma F. et E. Dörrlinger z Dunaja. Mojstrska dela iz zlata, srebra, jako fino in okusno emailirana, kaže nam na razstavi firma Karl Lustig z Dunaja. Srebrnino izvrstno zastopa firma Marković et Sohn z Dunaja; firma Novak Ivan z Dunaja je razstavila prekrasno posodo in druge predmete iz zlata, srebra, sè srebrom in zlatom vdelane jeklene predmete za lišp in pohištvo; filegranska dela iz zlata in srebra izvrstno zastopa firma Schönbrunner Anna z Dunaja; firma Grünwald S. z Dunaja nam predstavlja prekrasne, fine bižuterije iz srebra, zlata, potem imitacije starinskih posod emailiranih, ciziliranih itd., Augustin Alojzija z Dunaja se odlikuje po lepej zlatnini in imitacijah žlahtnih kamenov, posebno bri-

gazin. Obrtnija se razvete v Trstu: l. 1782 ustanovi K. L. Chiozza svojo veliko mlinjo (žafno) fabriko, ki še dan denes deluje, pa še mnogo drugih obrtnijskih delalnic je takrat nastalo. Tlačanstvo pri kmetih se je l. 1784 odpravilo. L. 1787 se vpelje novi kazenski zakonik, v katerem ni bilo nič več o čaranji in čarovnicah. Sploh se mora priznavati, da je izomika mnogo napredovala, ter nova pota nastopila, ko so jeli časniki izhajati. Letos je 99 let od kar se v Trstu tiska »Osservatore Triestino«, kojega prvi letnik je iz l. 1783.

Vsled napredka v državnih gospodarskih razmerah so se tudi dohodki pomnožili. Pod cesarjem Karlom VI. so znašali vsi letni dohodki avstrijski 30 milijonov, — l. 1748 pa Marijo Terezijo 36 mil., pozneje l. 1773 uže 56 milj., a pod Jožefom II. 90 milijonov gld. Tržaški mestni dohodki so bili l. 1783 ti le:

Veliki vinski dac	280.250 lire — sid.
Vinski dac od teritorija	4.347 " — "
Cestnina	16.162 " 19 "
Klavščina (od goved)	31.130 " 19 "
Dac od lesa	18.100 " — "
Od domače soli (ses-tiero)	13.743 " 14 "
Od prodane soli (mog-gio)	542 " 2 "
Od ptuje soli (mog-glo)	356 " 10 "
Za napitjenje sodov z mornico	501 " — "
Za mero vina in olja	20.000 " — "
Od sodnijske kancelije	2.875 " 2 "
Skupaj	387.009 lire 6 sid.

(Dalje prihodnjič.)

(C. F. v. Gzoernig Geschichts der Triester Staats-Kirchen- und Gemeinde-Steuern p. 103.) Lira je znašala 17,5 nočičev našega danarja, torej 387.000 lir = 67.725 gld. 57 kr.

Podlistek.

Trst in okolica.

(Zgodovinske črtice, spisuje M. Skalovič.)

(Dalje.)

Prvi gradiščanski škof bi imel biti grof Ignaci, ki se pa iz Trsta, kder je škofoval, ni preselil. Za časa Marije Terezije je bilo plemtvo, bodisi v duhovskih ali deželskih službah, največ v čislh, a pod cesarjem Jožefom se je tudi v tem obziru na bolje spremenilo, ne le grofi, nego i drugi ugeni poštenjaki so lahko veliko službo zadobili. Škof Ignacij je bil zadnji z naslovom »tržaški grof«. Mnogo novih, za duhovsko službo primernih duhovnj se je ustanovilo. V Trstu je od starodavnih časov bivala le župnija, pri sv. Justu, a ker se je ljudstvo pomnožilo, ustanovite se l. 1777 dve novi župniji: pri jezuitih, in v novem mestu pri cerkvi sv. Antona, ki je bila v prvič l. 1767 sezidana, pa l. 1827 podrtá, in od istega leta do 1834 se do-zidala sedanja veličanstvena cerkev novega sv. Antona. Vsled ukaza tridentinskega cerkvenega zbora povsod, a v Trstu so se upeljale uže l. 1527 prve krstne (matične) knjige, katere se še dan denes hranijo v župnijskem arhivu pri jezuitskej cerkvi, in iz katerih je razvidno, da ste dve tretjini žiteljstva bili slovanske krvi. L. 1780 se upeljejo krstne knjige tudi v novejši župniji novega sv. Antona. Cesar Jožef je bil jako človekoljuben in torej je želel polahčanje zlasti kmečkemu stanu; prav ganljiv in spodbudljiv vzgled je dal, ko je potovaje po Moravskem sam prijel za drevo ter oral. Na onem mestu so mu pozneje postavili spo-

menik. Da bi zlasti kmetom na deželi polajšal izpolnovanje krščanskih dolžnosti, ustanovil je cesar Jožef primerne duhovnije, župnije in škofije. Gradiščanska škofija pa ni oživela, kajti cesar Jožef je bil l. 1790 umrl, in njegov brat Leopold II. je zopet Tržčanom dovolil, naj imajo lastno škofijo, kar je tudi Pij VI. papež potrdil. Tržaška škofija se je povečala za ves okraj nekdanje pičanske (Pedená) škofije v Istri, kder je sedaj dekanat. — »Pičanska škofija je neznatna bila in nje dohodki so obstajali večinoma v leščeniških, in zato so pravili pičanskemu viškemu pastirju: »leščeniški škof«. Rastli so namreč ondi lepi debeli leščeniški, da so jih kedaj cele vozove naložili in na prodaj peljali. A ko so ljudje jeli leskovo grnje trebati in njive pripravljati, skrajšali so se s tem škofovi dohodki. Še predzadnjemu škofu je bila cesarica Marija Terezija l. 1754 priboljšala plačo za letnih 300 zlatov, da je vendar nekoliko spodobno po svojem stanu živeti mogel. Prav to pomanjkanje je bilo glavni uzrok, da je papež Pij VI. l. 1788 to škofijo preklical in jo za vselej tržaškej pridružil. (Kovačić s. c.) Isto tako so bile tačas pridružene tržaškej škofiji neke duhovnije spadajoče pod Poreč: Pazin, Žminj, Tinjan, Beram, Kaščeja, in druge še spadajoče pod Pulj: Kršan, Šumberg, Boljun, Mošćenice, Lovran, Volosko, Kastav, Klana.

Trgovina se je imela povzdignoti in živahnjejše razvesti s tem, da je cesar Jožef l. 1784 ostro prepovedal uvažati neko robo iz tujih dežel, in da je sklenol trgovinske pogodbe l. 1783 z marokanski- cesarstvom, l. 1784 s Turčijo in l. 1785 z Rusijo. Nov carinski (colni) red se vpelje l. 1783, za izvožnjo neklih fabrikatov se določijo nagrade, in v Trstu in na Reki se napravijo veliki žitni ma-

